

på, at elevernes forståelse af tal og arbejde med tal, herunder også regning med de 4 regningsarter, er af allerstørste vigtighed.

Frank Dahlgaard (KF):

Tak for svaret. Jeg er glad for, at ministeren finder det rigtigt og rimeligt, at man fortsat skal kunne gange, dividere, lægge sammen og trække fra – uanset at der findes tekniske hjælpemidler – så man kan vurdere et resultat.

Jeg vil gerne supplere med at spørge: Det betyder vel, at man så i undervisningen har nogle prøver indimellem, hvor man altså skal vise sin færdighed uden hjælp af lommeregner?

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Nu er det jo almindeligt, at ministeren overlader til skolen at tilrettelægge undervisningen.

Om det er rigtigt, at man lærer ved at afholde prøver snarere end ved at gennemføre en egentlig undervisning, kan man vel altid diskutere, men jeg tror, det er meget almindeligt i vore dage, at man som led i undervisningen og den løbende evaluering også afholder interne prøver.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 701

3) Til undervisningsministeren af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Er det ministerens opfattelse, at det i dagens moderne samfund er unyttig udenadslære at kunne den lille og den store tabel?«

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Som jeg allerede har mere end antydnet, er det nyttigt for alle at kunne arbejde med tal, det er nyttigt at kunne addere, subtrahere, multiplicere og dividere, og det er selvfølgelig også nyttigt i den sammenhæng at kunne den lille tabel.

Men udenadslære må i vore dage ses i forhold til de hjælpemidler, vi alle har til rådighed. Det fulde udbytte af disse hjælpemidler får eleverne først, når de har en forståelse af sammenhænge i tallenes orden og i de regneregler, som gælder. Forståelse må gå forud for udenadslære.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at arbejdet med regler og sammenhænge inden for de fire regnearter netop vil være indeholdt i den kommende læseplan i matematik.

Frank Dahlgaard (KF):

Jeg forstår svaret sådan, at ministeren mener, at det er nyttigt, at eleverne fortsat skal kunne den lille tabel og den store tabel godt, og at det ikke er udtryk for unyttig udenadslære. Er det rigtigt forstået?

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Det lød meget fornuftigt – og derfor svarede jeg også, som jeg gjorde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 771

4) Til undervisningsministeren af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Er det korrekt, at Undervisningsministeriet i de næste tre år vil sende 30 forskere om året til udlandet for at forske med risiko for, at de måske aldrig vender hjem igen, således at det danske samfund går glip af en stor investering?«

Frank Dahlgaard (KF):

Jeg har stillet det spørgsmål, om det er rimeligt, og om det er korrekt, at der skal sendes 30 forskere om året til udlandet i tre år for at forske med risiko for, at de ikke vender hjem, men bliver hængende derude.

Spørgsmålet har sin baggrund i en debat, der har været rejst i dagspressen af rektor for Odense Universitet. Det er jo ikke et spørgsmål om, at vores forskere ikke skal til udlandet – selvfølgelig skal vi have denne internationalisering – men spørgsmålet er rejst af ængstelse for den måde, det sker på. Pengene tages jo, har jeg forstået, fra andre forskere, som skulle være rejst til udlandet.

Da disse 30 forskere ikke, når de sendes af sted, har nogen tilknytning til dansk undervisnings- og forskningsverden, risikerer man unødigt, at de bliver hængende i udlandet, og at vi altså går glip af en stor uddannelsesinvestering.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Den ordning, som spørgeren henviser til, og som er blevet debatteret og kritiseret i forskellige aviser i de sidste dage, består i, at Folketinget på finansloven for 1995 har afsat midler til, at et begrænset antal særligt talentfulde forskerstuderende kan få muligheder for at gennemføre et helt forskeruddannelsesforløb ved førende forskningsinstitutioner i udlandet.